



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13666/2025
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Краљеву, ради накнаде за фактичко заузеће, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 3202/24 од 10.07.2025. године, у седници већа одржаној 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 3202/24 од 10.07.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 3202/24 од 10.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 3202/24 од 10.07.2025. године, одбијена је жалба тужиле и потврђена пресуда на основу признања Основног суда у Трстенику П 163/24 од 03.07.2024. године, којом је одбијено преиначење тужбе, обавезана тужена да тужилци на име накнаде за заузеће дела катастарске парцеле .. КО ..., у површини 299м², уписана у лист непокретности .. КО ..., која парцела има укупну површину 580м², исплати износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и на име трошкова поступка 16.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна

питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је обавезивање тужене на исплату накнаде за фактичко заузеће дела парцеле тужиље, јер је услед промена тока реке Западне Мораве дошло до немогућности коришћења тог дела парцеле тужиље, у висини коју је тужиља одредила у тужби. Како је тужена признала тужбени захтев, донета је пресуда на основу признања.

Врховни суд је размотрио правне разлоге на којима је заснована побијана пресуда и наводе изнете у ревизији, па је оценио да нема услова за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је резервисана за питања из домена примене материјалног права. Питања процесног права и битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред првостепеним судом нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 02.02.2024. године, а вредност предмета спора је 50.000,00 динара.

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази поменути износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме је вредност предмета спора испод динарске противвредности 3.000 евра, ревизија тужиље није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић